Eftersänd fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP

ÅRG. (YEAR) 27. LÖSNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 20 FEBRUARI 1919. LÖSNUMMER 5 CENTS. No. 8

VETEPRISERNA

För Svenska Canada-Tidningen

Av RUDOLF EINHARDT

Frågan om priset på den kommande säsongens veteskörd är onekligen för den övervägande massan av Canadas folk den mest brännande av alla spörsmål. Den är detta i så hög grad, att en stor del av den nervositet och oro, som nu sprider sig bland alla lager av befolkningen, skulle ganska mycket stillas, om man vore något så när säker på, vad veten komme att kosta nästa höst. Detta är ju inte heller att undra över, då vi veta, vilken överväldigande betydelse vår vete spelar ända ut på de obetydligaste sidospåren av landets ekonomiska system.

Det läge, i vilket det kinkiga spörsmålet nu befinner sig, kan lämpligast karaktäriseras som kaotisk villervalla. Någon gång förlidet år bestämdes av en kommission — jag har nu glömt namnet på den, — kommissionerna äro så många — minimipriset till $2. Denna åtgärd tyckes emellertid, liksom så mycket annat, * * * * * * * * * * * * huvudsakligen hava varit ägnad att * * * * * * Ingen tyckes i själva verket haft den minsta tanke på, att den skulle betraktas som annat än * * * * att få farmarna att göra de största möjliga ansträngningar att frambringa så stor veteskörd som möjligt. "Everything is fair in love and war", men det kan väl knappast ens från ren affärssynpunkt anses * * * * * vid.

Det tjänar emellertid ingenting till att påminna regeringen om * * * * * * * * Regeringen har fått sitt mandat av de imperialistiska storfinanslella intressena, och sålänge icke dessa stötas för pannan, känner den sig obekymrad och säker i sadeln. Vad som emellertid gör saken särskilt betänklig, och som snarare är ägnat att öka än minska den allmänna oron och villervallan, är, att farmarne själva icke tyckas ha kommit till en definitiv ståndpunkt beträffande ett så viktigt intresse. Spannmålsodlareföreningarne både i Manitoba och Alberta ha yrkat på att inget pris sättes. Saskatchewans legislatur har däremot uttalat sig för, att den gängna säsongens pris av $2.24½ bibehålles. Det är tämligen säkert, att den stundande spannmålsodlareförenings årsmöte i Regina kommer att intaga denna ståndpunkt. Detta är frågans läge just nu, och detta kan icke kallas vidare hoppingivande.

Både Manitoba och Albertafarmarnes starkaste skäl för att uttala sig mot prissättning var det, att den skulle giva österns finansiella intresse mera "vatten på deras kvarn". Man resonnerade som så, att de skulle framhålla farmarnas egoism för att tillskansa sig själva ännu större specialprivilegier än de nu hava. Jag måste erkänna, att detta resonnemang synes något långsökt för att inte säga underligt. Det vittnar dessutom om en fullständig okunnighet om psykologien hos de intressen, som kontrollera regeringen. Upplysningsvis kan framhållas, att då vetepriset sättes till 2.21, det stod på spannmålsbörsen vid 3,35, och ändock fingo farmarna ovett av österns välbetalda patentpatrioter och profittörer, därför att farmarne voro så giriga. Man framhöll, att de voro särskilt "skyddade" därför att priset blivit fixerat. D. v. s. enligt deras resonnemang skulle en fabrikant, som hade en tröskerigg som på fri marknad såldes till ett pris av $3,350, med detsamma bliva "skyddad", så snart regeringen satte ner priet till $2,210. Om verkligen Manitobafarmarne inbilla sig, att de genom quixotisk oegennyttighet kunna imponera på folk, som ha fräckheten att komma med dylikt resonnemang, så får jag upplysa om, att de bliva illa lurade. De lyckas snarare att utsätta sig för penningmagnaternas löje. Jag är tämligen övertygad om, att om de kraftigt uppträtt för det gamla vetepriset och så röstat en liberal summa att stärka sin organisations stridskassa, de och deras intressen skulle blivit betydligt mera respekterade i Ottawa, än vad nu är fallet.

På Brandonsmötet frambölls vidare, att ett fixerat pris skulle verka betungande för den vetekonsumerande allmänheten. Jag har mera sympati för detta skäl. Men vi få komma ihåg, att det uppsving på alla verksamhetsfält som bleve en följd av ett gott pris och en god skörd, komme mer än någonting annat att avhjälpa arbets

(Forts. å sid. 4)

UTVISAD FRÅN SVERIGE

General Ludendorff måste lämna Sverige om fredag

Enligt telegram från Malmö i tisdags måste general Ludendorff, som vid den tyska revolutionen flydde till Sverige, lämna landet denna vecka. Den svenska regeringen har refuserat Ludendorffs ansökan om förnyande av tillåtelsen att kvarbli i landet. Fredagen den 21 februari måste han lämna landet.

Ludendorff har dessa månader bott hos godsägar Olson vid Hessleholm under namnet finska legationsrådet Ernst Lindström. Han kom till Sverige på falskt pass, men det upptäcktes snart, vem han var.

MISSNÖJE I NORGE

Ett telegram från Köpenhamn av den 5 dennes meddelar, att man i Norge är irriterad över, att amerikanska regeringen ännu ej betalat för de fartyg, som för norsk räkning byggts å amerikanska varv och som beslagtagits av amerikanska regeringen. Det uppges, att det fordrade beloppet uppgår till femton millioner dollars, ett belopp som Norge mycket väl nu behöver för sin handel. Födoämnessituationen i Norge uppges hava förbättrats i högst väsentlig mån under de sista månaderna, tack vare import från Förenta Staterna och England. Situationen i Danmark uppges även hava i högst väsentlig mån hava förändrats till det bättre. I Köpenhamn äro så gott som alla hotell överfyllda av ryska flyktingar.

NYTT BOTEMEDEL

Återigen har tillkännagivits upptäckten av ett botemedel för tuberkulos. Ett telegram från Köpenhamn berättar att en dr Snugman i ett tal, som han hållit inför ett läkaresällskap därstädes, förklarat att han upptäckt ett verkligt botemedel mot lungtuberkulos. Medlet bestod i ett operera bort några av revbenen på den sjuka sidan, varigenom bröstet delvis sjunker in och verksamheten hindras för den angripna delen av lungan. Doktorn påstod sig ha på detta sätt åstadkommit flere lyckade kurer.

POLISEN I VÄSTERNORRLAND HOTAR MED STREJK

Samtliga poliser på Västernorrlands läns landsbygd ha telegrafiskt uppvaktat civilministern samt landshövding K. J. Stenström med begäran om utredning för åstadkommande av bättre lönevillkor. Därest framställningen icke vinner bifall, komma vederbörande att från den 1 april lämna sina befattningar.

TVÅ BÅTAR PÅ LINJEN SVERIGE—AMERIKA?

Det uppgives att Svenska—Amerika-linjen f. n. ligger i underhandlingar om inköp av en ångare från Tyskland, varigenom bolaget skulle kunna realisera den gamla planen att på Sverige—Amerika-linjen insätta ännu ett fartyg.

MINSPRÄNGD ÅNGARE

Endast en man av en besättning på aderton räddades, när den danska ångaren "Carmen" nyligen sänktes av en mina på Nordsjön nära Listerfjorden, meddelade ett telegram från Köpenhamn. "Carmen" var en ångare på 1,206 tons och byggd 1915.

STÖTTE PÅ EN MINA

Den holländska ångaren Riek, på resa från Rotterdam till Bergen, stötte i söndags f. v. på en mina och sjönk tre mil från den norska kusten. Besättningen räddades och landsattes i Christiansand.

NEUTRAL KONFERENS I MARS

Den internationella fredskonferensen, som arrangerats av de neutrala fredsföreningarna, sammanträder i Bern den 5 till den 12 mars.

Ny följetong

Som vi hört, att vår följetong av Upton Sinclair, som avslutas i detta nummer av S. C. T., allmänt uppskattats, ha vi beslutat att åter hava en följetong av mr Sinclairs välskurna penna och ha denna gång valt

VILDMARKEN

Chicagoreman av

UPTON SINCLAIR

I denna intressanta roman avavslöjas förhållandena vid de stora slakterifirmorna i Chicago. Boken väckte på sin tid ett oerhört uppseende och i anledning av dess publicerande blev mr Sinclair av Theodore Roosevelt, som då var president, kallad till Vita huset, och blev utsedd till medlem av en kommission, som skulle undersöka slakterifirmorna. Ingen borde försumma att läsa denna bok, som fått en oerhörd spridning icke blott på denna kontinent, utan även i andra länder, icke minst i Sverige, där den utgivits i många upplagor.

Läs Vildmarken från början!

Nat. Förbund får sin konstitution

Nat. Förb.-kommissionen antager en konstitution, som skall skydda mot framtida krig

Pariserpressen missnöjd

Pres. Wilson skall närmare förklara planen, då han nu snart återkommer till U. S.

Dagspressen har en tid varit i färd med att försvåra fredskonferensens arbete. Under det att franska premierministern Clemenceau understött idén om ett nationernas förbund bedrevo de franska tidningarna i början av förliden vecka en kraftig propagande för en fred "på strategiska linjer". Dessa tidningar sades även ha tillåtit sig andra åtgärder, som försatt konferensen i svårigheter.

På tal härom yttrade brittiske utrikesministern Balfour den 11 dennes, att det tycktes vara otänkbart, att pressen i en stor stad genom att vidmakthålla en viss propaganda skulle bli i stånd att skapa en så obehaglig atmosfär, att konferensens verksamhet skulle hindras därav och det skulle nödvändiggöra konferensens förflyttande till ett neutralt land. Skulle dock en sådan situation uppstå, torde även den kunna klaras, menade han.

Orsaken till missnöjet var att söka i president Wilsons krav på en fullt opartisk lösning av frågan om nationernas förbund. Dymedelst hade den uppfattningen fått insteg bland en del parisare, att presidenten var allt för eftergiven mot Tyskland. Bittra ord hade fällts och i stridens hetta hade man t. o. m. tillåtit sig sådana yttranden som att Wilson tänkte mera på Tysklands väl än på Frankrikes.

Oviljan i Paristidningarne inskränkte sig emellertid icke blott till president Wilson utan även fredsdelegater från andra av de förbundna länderna fingo sin andel därav, i det

(Forts. å sid. 4)

MATVARUFÖRDELNINGEN

Svenska Röda korset börjar livsmedelsfördelningen i Tyskland

Prins Carl har såsom ordförande för svenska Röda korset ombett amerikanske ministern Ira Nelson Morris att telegrafiskt tacka Herbert C. Hoover för hans beviljande av anhållan om tillåtelse att köpa livsmedel och sända till Tyskland.

Svenska Röda korset håller nu på att utarbeta en plan för fördelningen av livsmedlen, vilken plan det skall förete hos Hoover i syfte att förebygga några konflikter mellan de olika fördelningssystemen.

För ett par veckor sedan anhöll svenska Röda korset om tillstånd att från amerikanska livsmedelsadministrationen få inköpa matvaror att tillställa sjuka och fattiga i Tyskland. Som svar på denna framställan meddelade då Hoover prins Carl att Röda korset skulle för nämnda ändamål få inköpa en mängd fläsk, kött och säd, som sänts till Holland för att lagras. De gällande införselrestriktionerna skulle, framhöll Hoover, genast upphävas vad svenska Röda korset beträffar.

TIDENS TECKEN

I Sverige såväl som i Danmark har på senare tiden förekommit en ovanlig mängd resignationer av officerare i armén och flottan, som på grund därav anses ha kunnat tyda tidens tecken.

EICHORN I SVERIGE

Ett telegram från London, daterat den 6 ds. meddeles att polismästare Eichorn, som var polismyndigheternas chef i Berlin under vänstersocialistiska regimen, anlänt till Sverige. Då han flydde från Tyskland, tog han sin tillflykt till Danmark, där emellertid myndigheterna utvisade honom.

VAD KRIGET KOSTAT

Kriget kostade till den 31 januari 1918 ett hundra sjuttiofem billioner dollars, enligt officiella siffror, som i lördags utgåvos från Washington. Av detta belopp utgåvo ententeländerna och Förenta Staterna $119,581,000,000 och centralmakterna $59,500,000,000.

OROLIGT I RUMÄNIEN

Svåra oroligheter förekommo förra veckan i Rumänien, isynnerhet i Bukarest. Konung Ferdinand med familj flydde från huvudstaden. Under vägen besköts deras automobil av arbetarmassor och konungen blev lindringt sårad. Belägringstillstånd har förklarats i Bukarest.

Omplacering

En omplacering äger rum i Saskatchewans regering som följd av Motherwells resignation.

Dunning jordbruksminister

Till följd av f. d. jordbruksminister W. R. Motherwells avgång har en omplacering ägt rum i Saskatchewans kabinett. Denna fullbordades i lördags, då ministrarna avlade ämbetseden inför guvernör Sir Richard S. Lake. Ministären ter sig nu som följer:

Hon. William M. Martin, president of the executive council, minister of education och minister of railways;
Hon. A. Turgeon, attorney-general;
Hon. A. P. McNab, minister of public works;
Hon. Geo. A. Langley, minister of municipal affairs;
Hon. Charles A. Dunning, minister of agriculture och provincial treasurer;
Hon. S. J. Latta, minister of highways;
Hon. W. E. Knowles, minister of telephones och provincial secretary.

Förändringen beror endast hrr Martin, Dunning och Knowles.

Premierminister Martin har meddelat, att rykten om ytterligare en minister för närvarande är totalt ogrundat.

BERNKONGRESSEN

En komité skall rådgöra med fredskongressen i Paris

På Bernkongressen upplyste Ramsey McDonald, en medlem av den brittiska delegationen till mötet förliden vecka, att de brittiska fackföreningarna understödja den rörelse, som går ut på att giva Indien och Egypten självständighet samt dessutom även den irländska Home Rule-rörelsen.

Den ungerske undervisningsministern M. Kauffy förklarade, att skydd åt arbetarklasserna endast hade något värde, så vitt dessa klasser äro i besittning av någon verklig makt. Om fredskonferensen i Paris missbrukar segern, så komma arbetsklasserna i de slagna länderna att försjunka i djupaste elände. Det ungerska folket räkar t. ex. i fara för att bli tiggare och landstrykare, en ständig källa till oro, och tillståndet i Ungern kan väntas bli precis detsamma som det, som var rådande på Balkan före kriget.

Hjalmar Branting, engelsmannen Arthur Henderson m. fl. utnämndes av kongressen till en komité, som har i uppdrag att begiva sig till Paris för att rådgöra med fredsdelegaterna angående arbetarlagstiftning m. m.

Nytt vapenstillestånd

Blockaden mot Tyskland fortsättes

Fältmarskalk Foch underrättade i måndags högsta rådet vid fredskonferensen i Paris, att tyskarna antagit villkoren för förnyande av vapenstilleståndet. Detta undertecknades i söndags kväll kl. 6. I vapenstilleståndsfördraget heter det bl. a., att Tyskland måste upphöra med sina offensiva rörelser mot Polen. Blockaden mot Tyskland kommer att fortsättas.

I tyska nationalförsamlingen i Weimar uppgavs förra veckan från regeringshåll, att rikedom kommer att styvt beskattas i Tyskland.

Under de senaste dagarna ha stora strejker och oroligheter förekommit i Berlin.

ETT ATTENTAT

När tidningen går i press meddelas, att Georges Clemenceau, Frankrikes statsminister, i går morse blev skjuten av en anarkist vid namn Cottin, utanför hans bostad i Paris. Han blev endast lindrigt sårad.

SKOLKOMMISSIONEN NU TILLSATT

Den bebådade stora skolkommissionen i Sverige med uppgift att utreda frågorna om bottenskoleidéns genomförande, flickskolornas förstatligande och gymnasiernas reformering, har nu tillsatts. Kommissionen, vars förhandlingar skola ledas av ecklesiestikministern, består av generaldirektören B. J. Bergqvist, läroverksrådet A. E. Åström, professor E. Staaff, rektorn vid högre lärarinneseminariet i Stockholm G. R. Fåhraeus, lektorn i Uppsala J. Samuelsson, lektorn i Jönköping W. Björck, rektorn vid Norrtälje samskola S. J. Söderlind, föreståndarinnan för elementarläroverket för flickor i Falun fröken Gerda Martin, lärarinnan vid Whitlockska samskolan fröken Anna Brita Bergstrand, överläraren vid Lidingö folkskolor Nils Helger, läraren vid Malmö kommunala mellanskola N. O. Ekström, ledamoten av riksdagens första kammare hemmansägaren Jöns Pålsson i Anderslöv, ledamöterna av riksdagens andra kammare disponenten A. I. Swartling samt ombudsmannen A. V. Säfström.

EN RIDDERSMAN PÅ BÅR

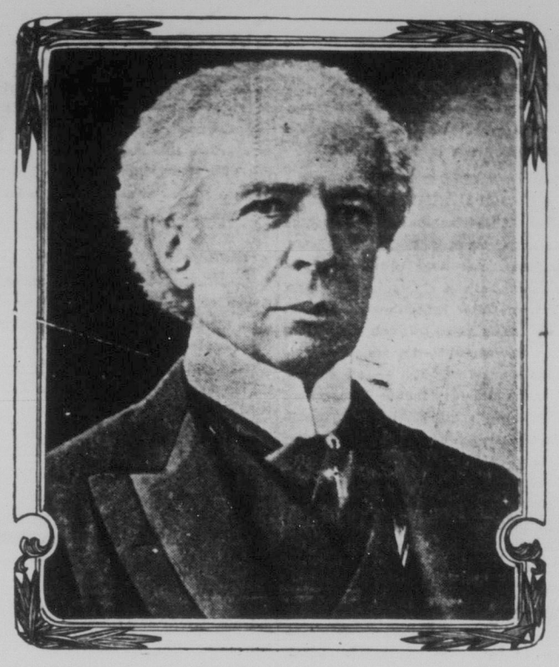

SIR WILFRID LAURIER

Vad Canada förlorar i Sir Wilfrid Laurier, kan icke nu fullt uppskattas. Vad det liberala partiet förlorar, känner nog detta redan nu. Lauriers namn står skrivet i det canadensiska folkets hjärta. Han framstår såsom en av vårt lands ädlaste och noblaste gestalter, en värdig son av den franska rasen. Canadas frisinnade befolkning skall aldrig glömma hans livsgärning, och särskilt tydligt skall hans opposition mot mörkrets makter i december 1917 kvarleva i deras minne. Detta var hans sista stora ridderliga gärning. Den satte kronan på hans livs vackra verk. Frid över Sir Wilfrids minne!

Utlänningar skola interneras i Canada

Regeringen giver domare makt att avgöra, om utlänningar skola interneras som krigsfångar

Komitéer tillsättas

Regeringen i Ottawa har varit utsatt för stark påtryckning med avseende på behandlingen och deporteringen av utlänningar i Canada. Den synes även ha fallit till föga för denna påtryckning, och i torsdags utfärdades speciella förordningar i denna sak under War Measures' Act. Enligt dessa förordningar erhålla county och distriktdomare makt att avgöra om personer av fientlig börd i deras distrikt skola interneras som krigsfångar.

Proceduren är av summarisk karaktär och mycket enkel. Domaren kan på anmodan av municipala eller lokala myndigheter eller av person, som av domaren anses vara kvalificerad att representera opinionen i samhället, undersöka och summariskt besluta, huruvida det för den allmänna säkerhetens skull är bäst, att dylika personer av fientlig nationalitet skola interneras. Om domaren är av den åsikten att sådan person skall interneras, skall han utge befallning om att denna person anhålles och interneras som krigsfånge.

Domaren kan anställa denna undersökning antingen i personens närvaro eller utan hans vetskap.

På platser, där utlänningar provocera agitation av särskild svår beskaffenhet, skall en komité av representativa medborgare tillsättas, som noggrannt skall undersöka alla fall av utlänningar av fientlig nationalitet och anmäla dessa för domaren, där den komitén anser detta nödvändigt.

Staden Hamilton i Ontario har redan av justitieministern, som har hand härom, utsetts till en plats, där sådan komité skall tillsättas.

EN PETITION

Amerikanske ministern Morris har av kyrkfolk i Sverige mottagit för befordran till fredskonferensen i Paris en petition, undertecknad av 306,681 personer, vilka tillstyrka en fred som "hindrar nytt nationalhat och hämndlystnad". Petitionen är undertecknad av prins Bernadotte, ärkebiskop Nathan Söderblom, dr Carl Fries och biskoparne i Visby, Luleå, Hernösand och Skara.

RÖDA KORSEXPEDITIONEN HAR AVGÅTT

Den av Svenska Röda korset anordnade hjälpexpeditionen till Libau avgick från Stockholm den 13 januari med Sveabolagets ångare J. L. Runeberg. Som expeditionens ledare medföljde för Svenska Röda korset överstelöjtnant G. D. Leuhusen, biträdd av direktör Ahlsell som assistent, och som läkare fungerade fältläkaren C. Chr. Ekeroth med rödakorssystern Kerstin Wilcke till sin hjälp.

Ålandsfrågan skall inom kort avgöras

Låt öarnas befolkning själv fälla utslaget om sitt öde, är svenskarnes ståndpunkt

En delegation

Vi meddelade i f. v. nummer, att en till fredskonferensen i Paris med begäran att Åland måtte införlivas med Finland. Nu kommer ett meddelande från Paris den 13 dennes, att en annan delegation från ögruppen haft företräde hos en av de amerikanska fredsdelegaterna, mr Henry White, för att begära att öarne må överlämnas till Sverige och därmed det gamla förhållandet återupprättas. Delegationen förklarade, att majoriteten av befolkningen önskar att Sverige skall annektera ögruppen samt påpekade, att Åland i en fientlig makts besittning skulle möjliggöra ett långdistansbombardement å Stockholm, som endast ligger 37 eng. mil avlägset. Denna begäran kommer att föreläggas fredskommissionen och därefter nationernas förbund, uppgavs det.

Ålandsgruppen består av det s. k. Fasta Åland samt en stor massa oar, holmar och skär, tillsammans uppgående till närmare 200. Innevånareantalet å huvudön och småöarne torde vid denna tid utgöra cirka 25,000. Ögruppen, som avträddes till Finland, eller rättare till Ryssland genom 1809 års fred, har en stad, Mariehamn vid Sivbyviken.

De synpunkt man i Sverige lagt på Ålandsfrågan, har varit att den åländska befolkningens egen önskan skall respekteras. Vilja ålänningarna en anslutning till Finland, så skall denna deras vilja respekteras. Önska de däremot anslutning till Sverige, så skall denna önskan respekteras. Det är varken Sveriges eller Finlands vilja, som är bestämmande, utan ålänningarnas egen. Det är den svenska ståndpunkten och på dess godkännande beror även förhållandet mellan Sverige och Finland.

SVERIGE OCH MEXIKO

De svenska myndigheterna underrättades i lördags å. d. om att Mexiko utsett en komité för att granska Sveriges anspråk på ersättningar för skada, som åsamkats svensk egendom i Mexiko under revolutionstiden från 1910 till 1917. De svenska myndigheterna söka nu fastslå storleken av skadorna. Det svenska företag som har störst intresse i Mexiko är Erickssons telefonbolag, vilket kontrollerar största delen av landets telefonväsende. Anspråken torde komma att handhas av svenska legationen i Washington.

BORDEN TILL WASHINGTON

Från London meddelades förra veckan, att Canadas premierminister Sir Robert Borden, blivit erbjuden posten som brittisk ambassadör till Förenta Staterna. Någon bekräftelse på denna underrättelse har ännu icke kommit.

Canadas störste son har gått ur tiden

Sir Wilfrid Laurier avled i måndags efter ett slaganfall, som träffade honom i söndags

En märklig karriär

Begravningen äger rum om lördag o. kvarlevorna skola stå på lit-de-parade i parlamentet

Canadas störste statsman — en bland de få verkliga statsmän Canada haft under senare år — har skattat åt förgängelsen. Sir Wilfrid Laurier är icke mer.

Sir Wilfrid Laurier avled i måndags eftermiddag i sitt hem i Ottawa. Döden kom ganska plötsligt. Sir Wilfrid var i lördags som vanligt i arbetstagen. På eftermiddagen talade han inför Canadian Club, varefter han begav sig till sitt kontor i parlamentsbyggnaden och därifrån hem i spårvagn. Då han i söndags förmiddag klädde sig träffades han av slag. Han behöll emellertid medvetandet under hela söndagen, ehuru man tydligen fornam, att hans liv rann bort i snabb takt. "Det är slutet", sade han lakoniskt till dem, som befunno sig vid hans sida. Han hade skådat många faror i sitt liv, och nu såg han döden i vitögat utan att frukta. På måndagen var han medvetslös, och han återfick aldrig mer medvetandet. Kl. 2.50 drog han sin sista suck.

Sir Wilfrid hade trots sin höga ålder varit i arbetsselen intill det sista. De sista åren hade varit synnerligen arbetssamma för honom, och deras händelser hade även tagit betydligt på hans krafter. Under de senaste veckorna hade han gjort ett vidlyftigt förberedande arbete för den kommande parlamentssessionen den 22 februari. Han hann emellertid icke dit, och oppositionen i underhuset står nu utan hans skickliga ledning.

Det är en lysande karrier, som ligger bakom Sir Wilfrid Laurier. Han var född i St. Lin, Quebec, den 20 november 1841 och var son till provinsens lantmätare Carolus Laurier. Han genomgick skola i New Glasgow, Que., och studerade senare vid L'Assomption college och McGill university, varifrån han graduerade 1864 med graden B. C. L. Han blev advokat i Montreal och Arthabaskaville. Han var även medarbetare i flere liberala tidningar. Laurier var minister of inland revenue i MacKenzieadministrationen 1877, och 1878 blev han vald till ledare för oppositionen att efterträda Edward Blake, vilken plats han alltsedan innehaft. År 1896 blev han premiärminister, då Tupper-regeringen föll. Han var Canadas premiärminister till 1911, då det konservativa partiet kom till makten, huvudsakligen på frågan om reciprocitet med Förenta Staterna.

De märkligaste handlingarna under Lauriers liberala regim var beviljandet av preferentiala tariffer med brittiska produkter, beviljandet av autonomi för provinserna Saskatchewan och Alberta och inaugureringen av Grand Trunk Pacifics transkontinentala järnvägssystem.

Den 13 maj 1868 ingick Sir Wilfrid äktenskap med miss G. N. R. La Fontaine från Montreal, som överlever honom. De ha inga barn.

Vid flere tillfällen representerade Sir Wilfrid Canada i England på det mest lysande sätt. Han blev alltid vid dylika tillfällen föremål för de mest entusiastiska ovationer och tilldelades av drottningen och konungen de högsta utmärkelser.

Redan efter nederlaget 1911 önskade Sir Wilfrid draga sig tillbaka från det offentliga livet. Men det liberala partiet ville icke höra talas därom. Han kvarstod därför intill det sista och var en outtröttlig arbetare för sitt land och sitt parti. Vi veta alla vad som inträffade 1917, vilken skam då övergick Canada. Vi minnas, huru Laurier då stod upp som en man och motsatte sig tvångsutskrivningen. Vi minnas även den oerhörda flod av smuts och smädelser, som då vräktes över hans huvud, icke blott från hans politiska motståndare utan även av medlemmar av hans eget parti, som skamligen sveko honom för snöd vinnings skull. Han stod emellertid stormen ryggen. Han vek icke en hårsmån. Han såg hur de sämre elementen i hans parti flydde från fanorna, gjorde förräderi. Men han stod fast vid sina rättfärdiga principer. Han företog en resa genom västern strax före valet den 17 december 1917, och detta blev en verklig eriksgata för honom. Han hylldes med den mest storslagna entusiasm av folket, som trängdes att få höra honom. I det orättfärdiga valet blev han dock besegrad tack vare de mest skändliga valmetoder.

Personligen var Sir Wilfrid Laurier en ädel och nobel människa. Han

(Forts. å sid. 4)